

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave - disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Márie Képešyovej a JUDr. Terézie Triznovej, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. M. K.**, sudcovi Okresného súdu B., o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na ústnom pojednávaní konanom dňa 28. mája 2014, takto

r o z h o d o l :

JUDr. M. K., nar. , sudca Okresného súdu B., trvale bytom .,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 15C/221/2012 porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 15. mája 2013 až do 03. septembra 2013, keď bol povinný odstrániť nedostatky vytýkané odvolacím súdom a následne opätovne predložiť spisový materiál Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia, počas ktorého obdobia bol ako zákonný sudca absolútne nečinný,

t e d a

zavinene porušil povinnosti sudcu,

č í m

sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a

z a t o

disciplinárny senát podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

u p ú ť a

od uloženia disciplinárneho opatrenia.

O d ô v o d n e n i e

M. podal dňa 17. decembra 2013 na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny senát návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. M. K., sudcovi Okresného súdu B. pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov pre skutok tam uvedený.

Navrhol, aby disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní rozhodol o uznaní viny JUDr. M. K. zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 20 % na obdobie dvoch mesiacov.

Sudca JUDr. M. K. sa k podanému návrhu písomne vopred nevyjadril.

Disciplinárny senát na nariadenom ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom JUDr. M. K.

V rozsiahlych dôvodoch svojej výpovede sudca JUDr. M. K. podrobne oboznámil svoju osobnú genézu ako sudcu, podrobne oboznámil výkon svojej funkcie, agendu, ktorú vykonáva, ako aj počty reštančných vecí, rozhodnutých vecí a v neposlednom rade aj okolnosti týkajúce sa skutku, ktorý je predmetom tohto disciplinárneho konania.

Vykonáva agendu ochrany osobnosti, agendu ochrany dobrej povesti právnickej osoby, ako aj agendu vporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Aj počas výkonu funkcie podpredsedu súdu Bratislava V po dobu osem a pol roka od roku 1998 sa venoval rozhodovacej činnosti v rozsahu, v akom nemusel, s cieľom pomôcť súdu s touto náročnou agendou. Postupne prebral všetky nerozhodnuté a nevybavené veci ochrany osobnosti zrušeného Okresného súdu Bratislava – vidiek, ako aj nerozhodnuté a nevybavené veci Okresného súdu B. plus celý nový nápad. Považuje sa za sudcu, ktorý má v týchto veciach skúsenosti, publikoval, učil na Právnickej fakulte UK a úspešne podal dve sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky. V roku 2006 po skončení funkcie mu bol spustený celý plný nápad.

Vo vzťahu k meritu prejednávanej veci uviedol, že je pravdou, že od 15. mája 2013 sa vo veci nekonalo ako sa malo a zároveň poukázal na konkrétne skutočnosti na svoju obhajobu.

Predtým, ako predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní, ktoré podali odporcovia 1/ a 2/ voči nariadeniu predbežného opatrenia, rozhodol v zmysle novely Občianskeho súdneho poriadku v tom smere, že pokiaľ sa stotožní so skutkovými a právnymi závermi návrhu, nemusí ďalšie dôvody pre rozhodnutie uvádzať. Dňa 15. mája 2013, po jeden a pol mesiaci mu bol odvolacím súdom vrátený spis s odôvodnením, že „vychádzajúc z argumentácie odporcu 1/ v rámci odvolania, podľa ktorej nepozná dôvody nariadenia predbežného opatrenia, keď súd v uznesení len konštatuje stotožnenie sa s dôvodmi uvádzanými v návrhu, javí sa i odvolaciemu súdu za nepochybné nedoručenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odporcovi 1/, čo je v rozpore s uvedeným ustanovením O. s. p.“

V tejto súvislosti vyjadril sudca JUDr. M. K. názor, že Krajský súd v Bratislave sa pomýlil a z odôvodnenia odporcu 1/ usúdil, že tomuto odporcovi nebol doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Krajský súd si tak nesprávne vyložil,

že odporca 1/, keďže neporozumel dôvodom nariadenia predbežného opatrenia, tak asi nedostal návrh, hoci odporca nič také netvrdil, ale len poukazoval na to, že nerozumie tomu rozhodnutiu práve preto, že okresný súd rozhodol spôsobom, že nemusí plne odôvodňovať samotné rozhodnutie. V tomto smere tak išlo o chybu Krajského súdu v Bratislave. Vyjadril názor, že pokyn krajského súdu, aby odporcovi 1/ doručoval návrh, bol nezmysel, pretože krajský súd mal postupovať tak, že rozhodnutie mal zrušiť s odôvodnením, že odporcovi 1/ bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže mu nebol doručený návrh a nie vrátiť spis okresnému súdu s prípisom. Tento postup bol nelogický aj v tom, že odporkyňa 2/ - manželka odporcu 1/, si neprevzala rozhodnutie, návrh na nariadenie predbežného opatrenia i prílohy k nemu pripojené a celá zásielka bola vrátená súdu. Z obsahu tejto zásielky bolo zrejmé, a to s pravdepodobnosťou rovnajúcou

sa istote aj v zmysle referátu sudcu JUDr. M. K. zo dňa 27. decembra 2012, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bol doručený aj odporcovi 1/.

Postup krajského súdu bol podľa názoru sudcu JUDr. M. K. minimálne právne pochybný v tom smere, že právne nestačilo doručiť odporcovi 1/ iba návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ale muselo by sa mu opätovne doručovať aj samotné uznesenie, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie aj spolu s prílohami, čím by v podstate dal odporcovi 1/ novú lehotu na podanie odvolania voči uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia s tým, že pokiaľ by toto odvolanie podal, opätovne by ho musel zasielať navrhovateľke na vyjadrenie a následne toto vyjadrenie by musel opätovne zaslať odporcovi 1/. Zdôraznil, že z prípisu Krajského súdu v Bratislave nevyplývalo nič také, že by odporca 1/ nebol dostal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko určite by takúto skutočnosť namietal.

Ďalej sudca JUDr. M. K. uviedol, že ďalším jeho procesným postupom mohlo byť to, že by nerešpektoval prípis krajského súdu, resp. jeho pokyn, čo právne urobiť nesmie. Ak by krajský súd vydal zrušujúce uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, kde odvolací súd musí uviesť pokyn, ktorým je ako sudca viazaný, tento pokyn by sa nepochybne týkal opätovného doručovania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. To by však spôsobilo nepochybne ďalšie plynutie času v tejto veci a preto sa domnieva, že zdržanie spôsobil, resp. by spôsobil aj odvolací súd.

Tretou jeho možnosťou, ktorú nakoniec aj zrealizoval bolo to, že sa prípisom opýtal odporcu 1/, či mu bol doručený návrh na vydanie predbežného opatrenia, čo však považuje do určitej miery za právne scestný spôsob, pretože odporca 1/ by si začal domýšľať, prečo sa ho na to sudca pýta a jednoducho mohol uviesť, že návrh mu doručený nebol.

Napriek tomu mu odporca 1/ prípisom oznámil, že tento návrh mu doručený bol.

Sudca JUDr. M. K. poukázal na to, že z jeho úpravy (referátu na č. 1. 59) je zrejmé, aké písomnosti odporcom posielal. Odvolací súd podľa jeho názoru zrejme zmiatlo to, že na obálke zásielky nebolo zapisovateľkou vyznačené písmeno „N“ ako návrh. Vedel však, že návrh bol určite posielaný, pretože sám označuje spôsobom, ktorý podrobne popísal, jednotlivé zásielky jednotlivým účastníkom, aby to mala zapisovateľka jednoduchšie.

Zároveň ako zaslal odporcovi 1/ výzvu, či mu bol doručený návrh, zaslal aj odporkyňi 2/ poštou vrátenú zásielku, ktorá obsahovala uznesenie, návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ako i pripojené prílohy. Následne predložil spis odvolaciemu súdu, ktorý rozhodol tak, že rozhodnutie zmenil a návrh zamietol.

Je pravdou, že týmto svojím postupom vlastne časovo nahradil prvé dva vo výpovedi uvedené procesné postupy, ktoré vo veci mohol vykonať. Pravdou však je aj to, že keby tento procesný úkon, ktorý napokon aj urobil, vykonal hneď, tak by prakticky žiaden problém nenastal a spis by mohol ísť na odvolací súd, ktorý mohol už skôr rozhodnúť s tým, že rozhodnutie je právoplatné.

Sudca JUDr. M. K. výslovne uviedol, že je pravdou a že „si sype popol na hlavu“, že riešenie, ktoré nakoniec zvolil v tomto konaní, mohol spraviť behom 5 minút s tým, že v ten istý deň sa mohla výzva a doklady expedovať. Výslovne uviedol, že je pravdou aj to, že časový úsek tri a pol mesiaca od vrátenia spisu krajským súdom až do jeho úpravy, referátu zo dňa 3. septembra 2013 je pre predbežné opatrenie viac-menej neprimerane dlhý, aj keď sú tu určité okolnosti na jeho obhajobu, ktoré predniesol. Každopádne je mu uvedená situácia veľmi nepríjemná a je pravdou, že urobil chybu.

Záverom svojej výpovede na svoju obhajobu ešte uviedol, že počas prázdnin nebol na dovolenke a venoval sa plne písaniu náročných rozsudkov na ochranu osobnosti, na ktoré podrobne poukázal s tým, že v období leta napísal a odovzdal do kancelárie opis

7 mimoriadne náročných vecí ochrany osobnosti, účastníkmi ktorých boli sudca, dvaja bývalí politici, médiá a súkromno-bezpečnostná služba, ako aj ďalšie náročné veci týkajúce sa výplaty doživotných dôchodkov.

V rámci svojho vyjadrenia na záver ústneho pojednávania uviedol, že práca ho baví aj napriek tomu, že ide o náročnú agendu, že má zdravotné problémy a tiež uviedol, že je samoživiteľom rodiny, keďže fakticky participuje na výžive 7 ľudí.

Disciplinárny senát následne vykonal na ústnom pojednávaní dokazovanie podrobným oboznámením spisu Okresného súdu B., sp. zn. 15 C 221/2012, ako aj čítaním a oboznámením hodnotenia sudcu JUDr. M. K. Okresným súdom B.

Z predloženého spisového materiálu Okresného súdu B., sp. zn. 15 C 221/2012, mal disciplinárny senát preukázané, že dňa 23. novembra 2012 bol podaný na uvedený súd Mgr. H. C. „návrh na vydanie predbežného opatrenia“. Dňa 27. decembra 2012 bolo vo veci sudcom JUDr. M. K. vydané predbežné opatrenie a v uvedený deň bolo aj expedované na adresy odporcov. Z referátu na č. l. 59 je zároveň zrejmé, že sudca JUDr. M. K. nariadil spolu s doručením predbežného opatrenia doručiť aj návrh na vydanie predbežného opatrenia a ďalšie prílohy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu na tento návrh sa vzťahujúce.

Z obsahu vrátených doručeníek je zrejmé, že uvedené predbežné opatrenie bolo doručené a zaslané spolu s prílohami, čo v konečnom dôsledku odporca Mgr. R. R. potvrdil podaním doručeným na okresný súd dňa 30. septembra 2013 (na č. l. 85). Súčasťou príloh podľa vyjadrenia odporcu bol podľa jeho vlastného vyjadrenia aj návrh na vydanie predbežného opatrenia s tým, že uvedená zásielka mu bola doručená, ako to vyplýva z doručenky dňa 5. januára 2013.

Dňa 22. januára 2013 bolo proti uvedenému predbežnému opatreniu podané odporcami Mgr. R. R. a Mgr. M. R., PhD. odvolanie, ktoré bolo následne prípisom súdu zo dňa 27. februára 2013 doručované navrhovateľke. Navrhovateľka sa k predbežnému opatreniu vyjadrila písomne listom zo dňa 2. marca 2013, doručeným súdu dňa 4. marca 2013. Z predkladacej správy je ďalej zrejmé, že dňa 26. marca 2013 bol spis sudcom JUDr. M. K. predložený Krajskému súdu v Bratislave, ktorý spis prevzal dňa 2. apríla 2013 za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní.

Dňa 15. mája 2013 bol spis bez rozhodnutia vrátený Okresnému súdu B. s odôvodnením, že na doručenke o doručení uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podpísanej odporcom 1/, teda Mgr. R. R. absentuje záznam kancelárie súdu, že sa spolu s uznesením a prílohami doručuje aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. S poukazom na argumentáciu odporcu 1/ v rámci podaného odvolania, podľa ktorej odporca nepozná dôvody nariadenia predbežného opatrenia, keď súd v uznesení len konštatuje stotožnenie sa s dôvodmi uvádzanými v návrhu, krajský súd vyjadril názor, že sa javí odvolaciemu súdu za nepochybné nedoručenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odporcovi 1/, čo je v rozpore s ustanovením § 75 ods. 8 O. s. p. Zároveň krajský súd uviedol, že po odstránení uvedených nedostatkov je potrebné predložiť spis odvolaciemu súdu opätovne na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia.

Následne dňa 3. septembra 2013 sudca JUDr. M. K. vyzval okrem iného oboch odporcov, aby v lehote 7 dní oznámili súdu, či im bol doručený dňa 5. januára 2013 spolu s prílohami aj samotný návrh na vydanie predbežného opatrenia podaný navrhovateľkou dňa 23. novembra 2012. Predmetná výzva bola expedovaná dňa 4. septembra 2013. Ako to už vyššie odvolací senát uviedol, odporca 1/ Mgr. R. R. dňa 30. septembra 2013 okresnému súdu oznámil, že dňa 5. januára 2013 mu bol spolu s prílohami doručený aj návrh na vydanie predbežného opatrenia. Len pre úplnosť disciplinárny senát uvádza, že odporkyňa 2/ Mgr. M. R., PhD. súdu oznámila, že návrh na vydanie predbežného opatrenia jej doručený nebol, čo bolo v konečnom dôsledku zrejmé zo spisového materiálu s tým, že spolu s uvedenou výzvou bol odporkyňi 2/ zaslaný aj pripojený obsah obálky, ktorý sa jej nepodarilo doručiť po vydaní uznesenia o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 27. decembra 2012.

Na podklade takto zistených skutočností sa disciplinárny senát stotožnil s názorom navrhovateľa, že odo dňa 15. mája 2013, kedy bol spis okresnému súdu vrátený s pokynom na odstránenie nedostatkov spočívajúcich v doručovaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle ustanovenia § 75 ods. 8 O.s.p., do 3. septembra 2013, kedy bol zrealizovaný pokyn sudcu kancelárii na zaslanie výzvy odporcovi v I. a v II. rade, aby v lehote 7 dní oznámili súdu, či bol odporcovi v I. rade dňa 5. januára 2013 spolu s prílohami doručený aj samotný návrh na vydanie predbežného opatrenia, bol zákonný sudca nečinný. Je zrejmé, že počas uvedeného viac ako trojmesačného obdobia nebol vo veci

zrealizovaný akýkoľvek iný úkon v zmysle pokynu krajského súdu, a teda, aby mohol byť spisový materiál opätovne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia.

V danom prípade považuje disciplinárny senát za potrebné zdôrazniť, že účelom inštitútu predbežného opatrenia je predovšetkým poskytnutie dočasnej, rýchlej a efektívnej ochrany dotknutým právam. Tento inštitút má primárne umožniť rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu, pretože po určitom čase mohlo dôjsť k ťažko odvrátiteľnému stavu, čomu zodpovedajú aj zákonné lehoty pri niektorých druhoch predbežných opatrení.

Aj napriek vymedzenému účelu predbežného opatrenia bol zákonný sudca po vrátení spisového materiálu z Krajského súdu v Bratislave dňa 15. mája 2013 vo veci absolútne nečinný a až do dňa 3. septembra 2013 nezrealizoval žiaden úkon smerujúci k naplneniu požiadavky stanovenej odvolacím súdom.

Aj napriek tomu, že sudca JUDr. M. K. bez akýchkoľvek pochybností preukázateľne splnil všetky povinnosti vyplývajúce zo zákona a preukázateľne doručil spolu s uznesením o nariadení predbežného opatrenia a prílohami aj samotný návrh na nariadenie predbežného opatrenia odporcovi 1/, nič mu na základe pokynu krajského súdu nebránilo vzhľadom na charakter inštitútu predbežného opatrenia a jeho účel bez zbytočného odkladu vykonať potrebný úkon, ktorý v konečnom dôsledku vykonal až po uplynutí viac ako troch mesiacov.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prietáhov;

vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Základnou povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni právne neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť sudcu vyplýva nepochybne aj z ustanovenia § 6 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p., ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná a taktiež z ustanovenia § 100 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

S poukazom na všetky vyššie zistené a uvedené skutočnosti dospel disciplinárny senát k záveru, že JUDr. M. K. zavinené porušil základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov a svojím zavineným konaním spôsobil zbytočný prietah, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich.

Podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia

za priestupok, alebo za iné porušenie tohto zákona a výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo za porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o disciplinárnom opatrení považuje disciplinárny senát za potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti, ktoré majú podľa názoru disciplinárneho senátu bezpochyby význam z hľadiska rozhodnutia o tomto výroku.

Ako to vyššie disciplinárny senát konštatoval, z vykonaného dokazovania a to tak z výpovede sudcu JUDr. M. K., ako aj z predloženého spisového materiálu Okresného súdu B., sp. zn. 15C/221/2012, je zrejmé, že sudca JUDr. M. K. po podaní návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 23. novembra 2012 riadnym a zákonným postupom zodpovedajúcim účelu inštitútu predbežného opatrenia dňa 27. decembra 2012 rozhodol uznesením o nariadení predbežného opatrenia s tým, že uvedené nariadenie v súlade s ustanovením § 76 ods. 4 O. s. p. neodôvodňoval, keďže v celom rozsahu vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a stotožnil sa so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu. Za daných okolností súd iné a ďalšie dôvody v odôvodnení súdneho rozhodnutia nemusí uvádzať. Predmetné uznesenie bolo preukázateľne a to aj podľa výslovného vyjadrenia odporcu 1/ zo dňa 30. septembra 2013, doručené tomuto odporcovi spolu s prílohami a spolu so samotným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Skutočnosť, že súčasťou zásielky bol aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia okrem toho vyplýva aj z referátu sudcu zo dňa 27. decembra 2012 a aj z obsahu obálky doručovanej, i keď neúspešne odporcovi 2/.

V tejto súvislosti považuje disciplinárny senát za potrebné poukázať na to, že keďže návrh na nariadenie predbežného opatrenia, na ktorý sa súd vo svojom rozhodnutí odvolal, bol odporcovi 1/ doručený, muselo mu byť zároveň zrejmé, na základe akých právnych a skutkových dôvodov súd predbežné opatrenie vydal. Tým, že odporcovia vo svojom odvolaní uviedli, že z uznesenia súdu nebolo zrejmé, na základe akých skutkových a právnych dôvodov súd nariadil predbežné opatrenie, spochybnili skutočnosť, že odporcovi 1/ bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručovaný a doručený. Vo svojom odvolaní tak mal odporca 1/ možnosť vyvracať z návrhu zrejmé tak skutkové, ako aj právne dôvody. Na základe vyššie uvedeného tvrdenia odporcov tak došlo k situácii, že odvolací krajský súd mal pochybnosť, či bol odporcovi 1/ doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia

a prvostupňovému súdu uložil tento návrh doručovať opätovne, čo bolo v danom prípade zjavne nadbytočné.

Pokiaľ ide o osobu sudcu JUDr. M. K., z jeho hodnotenia mal disciplinárny senát preukázané, že zložil zákonom predpísaný sľub a Slovenskou národnou radou bol dňa 21. decembra 1988 zvolený za sudcu z povolania. Od 1. januára 1989 bol na výkon funkcie sudcu pridelený na Obvodný súd Bratislava V, následne od 1. januára 1998 bol Ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky preložený na výkon funkcie na Okresný súd B. a súčasne bol vymenovaný do funkcie podpredsedu súdu, ktorú vykonával do 31. marca 2006. Zaradený bol na občianskoprávny úsek, kde pôsobí aj v súčasnosti a v období od 14. júna 2007 do 31. decembra 2008 vykonával funkciu predsedu občianskoprávneho grémia.

V roku 2013 pracoval s oddelením, ktoré vykazovalo cca. 220 nerozhodnutých vecí a cca. 320 nevybavených vecí. V roku 2013 napadlo do jeho oddelenia 290 vecí, z toho bolo rozhodnutých 334 vecí a vybavených 306 vecí. Dňa 8. februára 2013 pod Spr. 3116/2013 bolo v súvislosti so zistenými prierahmi sudcovi uložené písomné napomenutie predsedom okresného súdu vo veci vedenej na Okresnom súde B. pod sp. zn. 27C/35/2001. V priebehu roku 2013 sa nevyskytli objektívne prekážky, ktoré by mohli brániť v riadnom plnení povinnosti sudcu.

Zohľadniac skutočnosť, že sudca JUDr. M. K. po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia o tomto návrhu riadnym a zákonným procesným postupom zodpovedajúcim inštitútu predbežného opatrenia rozhodol, pričom neporušil ani povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 75 ods. 8 O. s. p., t. j., že návrh na nariadenie predbežného opatrenia odporcovi 1/ preukázateľne doručil a že celková dĺžka konania o predmetnom návrhu bola zjavne spôsobená aj pochybnosťou krajského súdu, spôsobenou formuláciou dôvodov odvolania odporcov, zohľadniac osobu sudcu JUDr. M. K. a v neposlednom rade jeho postoj k predmetnému disciplinárnemu konaniu a ľútosť, ktorú opakovane v priebehu svojej výpovede vyslovil, dospel disciplinárny senát k záveru, že tieto skutočnosti vo významnej miere znižujú závažnosť charakteru porušenej povinnosti, ako aj spôsob konania a mieru zavinenia sudcu a že postačujúcim je aj samotné prejednanie predmetnej veci pred disciplinárnym senátom a upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 statusového zákona).

V Bratislave 28. mája 2014

**JUDr. Martin Michalanský, v.r.
predseda disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková